

Ο Εορτασμός της Αναστάσεως του Λαζάρου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Σάββατο του Λαζάρου, εορτάσθηκε υπό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η μνήμη της υπό του Κυρίου εκ νεκρών εγέρσεως του αγίου και δικαίου φίλου Αυτού Λαζάρου.

Το γεγονός αυτό εορτάσθηκε:

- Α΄. Στη Βηθανία:

Στην γυναικεία Ιερά Μονή των αδελφών του Λαζάρου Μάρθας και Μαρίας στη Βηθανία τελέστηκε ο Εσπερινός, παραμονή της εορτής, και Θεία Λειτουργία, ανήμερα της εορτής, προεξάρχοντος του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος,](#)

συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχο και Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, των Αγιοταφитών Ιερομονάχων π. Επιφανίου, π. Χριστοδούλου, του εκπροσώπου του Πατριαρχείου Μόσχας Αρχιμανδρίτου π. Βασιανού, Ιερέων εξ αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψάλλοντος του Ιεροδιακόνου π. Συμεών και του μοναχού Ιωσήφ, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου και μετέχοντος πυκνού εκκλησιάσματος προσκυνητών εκ πολλών Ορθοδόξων χωρών.

Πρός τό εύλαβές έκκλησίασμα τοῦτο τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἐλληνιστί ὡς ἔπεται :

«Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα. Τῇ σαρκὶ περιγραφτός, ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, εἰς Βηθανίαν ἐλθών, ὡς ἄνθρωπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν Λάζαρον· ὡς Θεὸς δὲ θέλων, ἀνιστᾷς τὸν τετραήμερον», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνηματικῷ τόπῳ τῆς πατρίδος τοῦ Λαζάρου, τῆς Βηθανίας, ἵνα ἑορτάσωμεν τὴν κοινὴν πρό τοῦ Πάθους τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἀνάστασιν, τοὔτέστιν τὴν ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, τοῦ τετραήμερου.

Ὡς δὲ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ: «ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς· ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει· ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς», (Ἰωάν. 11, 1-4).

Ἑρμηνεύοντες τούτους λόγους τούτους οἱ θεοφόροι Πατέρες, ὁ μὲν Ἀμμώνιος λέγει «οὐ γὰρ τοσαύτης ἦν δόξης καὶ θαύματος τό ἐγεῖραι τὸν Λάζαρον ἐκ τῆς νόσου, ὅσον τό ἀναστῆναι αὐτόν [τὸν Χριστόν] ἐκ νεκρῶν». Ὁ δὲ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπισημαίνει: «εἰ δὲ αὐτός (ὁ Κύριος) μὲν εἶπε μὴ εἶναι πρὸς θάνατον τὴν τοῦ Λαζάρου ἀρρωστίαν, συμβέβηκε δὲ ὁ θάνατος, οὐδὲν θαυμαστόν. Πρὸς γὰρ τό πέρας ὁρῶντες τοῦ πράγματος καὶ ὅτι ἔμελλε μετ’ ὀλίγον ἀναστῆναι· οὐχί τί

συμβέβηκεν ἐν τῷ μεταξύ σκοποῦμεν, ἀλλ' εἰς ποῖον ἀπέβη τό πέρας. Ἐκρίνε γάρ Κύριος ἀσθενοῦντα δεῖξαι τόν θάνατον, καί τό συμβάν εἰς δόξαν Θεοῦ δεῖξαι, τοὔτέστιν ἑαυτοῦ».

Καί ἀπλούστερον: «Ἐάν ὁ Κύριος εἶπεν ὅτι ἡ ἀρρώστεια τοῦ Λαζάρου δέν εἶναι πρὸς θάνατον, παρ' ὅτι ὁ θάνατος συνέβη, οὐδέν τό παράξενον. Διότι βλέποντας τό ἀποτέλεσμα τοῦ γεγονότος, ὅτι δηλαδή ἔμελλεν (ὁ Κύριος) μετ' ὀλίγον ἀναστηθῇ, ἡμεῖς δέν ἐξετάζομεν τί ἐν τῷ μεταξύ συνέβη, ἀλλὰ ἐξετάζομεν ποῖον ἦτο ὁ τελικός σκοπός. Καί τοῦτο διότι ὁ Κύριος ἦτο ἀποφασισμένος νά δείξη ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἀσθενής – ἀδύνατος καί ὅτι τό συμβάν τοῦτο (τοῦ Λαζάρου) ἐγένετο εἰς δόξαν Θεοῦ δηλαδή τοῦ Ἑαυτοῦ Του (τοῦ Χριστοῦ).

Τοῦτο ἀκριβῶς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ πρό ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, διὰ νά ἀνακαλέσῃ, δηλαδή νά ἀνακτήσῃ τόν τεθνεῶτα τετραήμερον φίλον Αὐτοῦ Λάζαρρον καί νά προκηρύξῃ τὴν ἰδίαν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ: «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 25-26).

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο κηρύττων καί λέγων ὁ θεῖος Παῦλος: «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἐστίν, οὐδέ Χριστός ἐγήγερται· εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δέ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν», (Α΄ Κορ. 15, 13-11).

Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι τό πλήρωμα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, τό πλήρωμα δηλονότι τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καί τῶν προφητῶν. Διό καί ἡμεῖς κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καί βαΐα εὐχαρίστως μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «εἰσερχομένου σου Κύριε, εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, ἐπὶ πώλου καθήμενος, ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσῃς Νόμον καὶ Προφήτας, οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, ὑπήντων σοι μετὰ κλάδων, καὶ βαΐων λέγοντες· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς», καὶ δώρισαι ἡμῖν καὶ τῇ δοκιμαζομένῃ ὑπὸ τῆς πολεμικῆς κρίσεως περιοχῇ ἡμῶν τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην. Ἀμήν, ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένον Πάσχα».

Μετά την θεία Λειτουργία, παρά τας δυσμενείς καιρικές συνθήκες ακολούθησε λιτανεία προς τον τάφον του Λαζάρου, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, ένθα και ανεγνώσθη η κατά Ιωάννην Ευαγγελική Περικοπή της εγέρσεως του Λαζάρου και ανεπέμφθη δέησις.

Ακολούθησε επίσκεψη στην πλησιόχωρο Δημαρχία της Βηθανίας και τέλος τράπεζα στην Ιερά Μονή Μάρθας και Μαρίας παρατεθείσα υπό της ηγουμένης Γεροντίσσης Μητροδώρας και των μοναζουσών αυτής.

- Β΄. Στο Όρος των Ελαιών:

Παραμονή της εορτής τελέστηκε ο Εσπερινός, το Μικρό Απόδειπνο στο Ιερό Προσκύνημα της Αναλήψεως και η Ιερά λιτανεία προς την Ιερά Μονή Γαλιλαίων Ανδρών, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τον οποίον υποδέχθηκε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετά του Πατριαρχικού Επιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Δημητρίου Αγγελοσοπούλου.

Το πρωί του Σαββάτου του Λαζάρου, ανήμερα της εορτής, τελέστηκε κατά το προσκυνηματικό τυπικό θεία Λειτουργία επί του τόπου της Αναλήψεως του Σωτήρος ημών Χριστού, εντός του προσκυνήματος και ουχί εις τον υπαίθριον χώρον τον υποκάτω του αντισκήνου, λόγω του υετού, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου, συλλειτουργούντων αυτού του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου και του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, των Αραβοφώνων Ιερέων π. Νεκταρίου και π. Γεωργίου και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψάλλοντος του Πρωτοψάλτου του Ναού της Αναστάσεως διακόνου π. Ευσταθίου μετά των μαθητών της Πατριαρχικής Σχολής Σιών ελληνιστί και της χορωδίας του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου αραβιστί και μετεχόντων ολίγων εντοπίων πιστών και προσκυνητών.

Μετά την θεία Λειτουργία εδεξιώθη την Αρχιερατικήν συνοδείαν ο επέχων θέσιν Ηγουμένου Επιστάτης και ανακαινιστής της έναντι του Προσκυνήματος Ιεράς Μονής Αναλήψεως μοναχός Αχίλλιος.

